

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَهَبْ لِي الْعَافِيَةَ مِنْ دَيْنٍ تُخَلِّقُ بِهِ وَجْهِي، وَيَحَارُ فِيهِ ذَهْنِي، وَيَتَشَعَّبُ لَهُ فِكْرِي، وَيَطْوُلُ بِمُمَارَسَتِهِ شُغْلِي، وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبُّ مِنْ هَمِّ الدَّيْنِ وَفِكْرِهِ، وَشُغْلِ الدَّيْنِ وَسَهْرِهِ. فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَعِزَّنِي مِنْهُ، وَأَسْتَجِيرُ بِكَ يَا رَبُّ، مِنْ ذَلَّتِهِ فِي الْحَيَاةِ، وَمِنْ تَبَعْتِهِ بَعْدَ الْوَفَاةِ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَجِرْنِي مِنْهُ بِوَسْعِ فَاضِلٍ، أَوْ كَفَافٍ وَأَصِلْ.

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و مرا از وامی که به خاطر آن آبرویم را بریزی به سلامت دار؛ وامی که ذهنم را پریشان می کند و فکرم را پراکنده می سازد و کارم را در چاره کردن آن طولانی می کند، ای پروردگارم از اندوه وام و فکرش و از دل مشغولی به آن و بی خوابی اش، به تو پناه می برم؛ پس بر محمد و آلش درود فرست و مرا از آن پناه ده. ای پروردگارم! از خواری وام در این زندگی دنیا و از گرفتاری اش پس از مرگ، به تو پناه می جویم؛ پس بر محمد و آلش درود فرست و مرا از سختی وام به ثروت سرشار و رزق کافی که از من قطع نشود، پناه ده.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاحْجُبْنِي عَنِ السَّرْفِ وَالِازْدِيَادِ، وَقَوِّمْنِي بِالْبَدَلِ وَالْإِقْتِصَادِ، وَعَلِّمْنِي حُسْنَ التَّقْدِيرِ، وَأَقْبِضْنِي بِلُطْفِكَ عَنِ التَّبْدِيرِ، وَأَجِرْ مِنْ أَسْبَابِ الْحَلَالِ أَرْزَاقِي، وَوَجِّهْ فِي أَبْوَابِ الْبِرِّ انْفَاقِي، وَأَزُو عَنِّي مِنَ الْمَالِ مَا يُحْدِثُ لِي مَخِيلَةً أَوْ تَادِيًا إِلَى بَغْيِي، أَوْ مَا أَنْعَقَبُ مِنْهُ طُغْيَانًا.

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و مرا از اسراف و زیاده خواهی بازدار و به بخشیدن و میانه روی مستقیم ساز و نیکو اندازه نگاه داشتن را به من بیاموز و مرا به لطف خود از ولخرجی حفظ کن و روزی ام را از وسایل حلال جاری فرما و خرج کردنم را در راه های خیر و نیکی جهت ده؛ و ثروتی که برای من خودبینی ایجاد کند، یا به ستمگری کشاند، یا به دنبال آن دچار طغیان و سرکشی شوم، از من بگیر.

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ صُحْبَةَ الْفُقَرَاءِ، وَأَعِنِّي عَلَى صُحْبَتِهِمْ بِحُسْنِ الصَّبْرِ، وَمَا زَوَيْتَ عَنِّي مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْفَانِيَةِ فَادْخِرْهُ لِي فِي خَزَائِنِكَ الْبَاقِيَةِ، وَاجْعَلْ مَا حَوَّلْتَنِي مِنْ حُطَامِهَا، وَعَجَّلْتَ لِي مِنْ مَتَاعِهَا بُلْغَةً إِلَى جِوَارِكَ وَوَصْلَةً إِلَى قُرْبِكَ، وَذَرِيعةً إِلَى جَنَّتِكَ، إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ.

خداوندا هم‌نشینی با تهی‌دستان را محبوب من قرار ده و مرا در هم‌نشینی با آنان به صبر، نیکو یاری کن، و آنچه از متاع دنیای نابود شدنی که از من گرفتی، آن را در خزانه‌های پایداریت برایم ذخیره ساز. و آنچه از توشهٔ ناچیز دنیا به من دادی و از کالای بی‌ارزشش برای من پیش انداختی، وسیلهٔ رسیدن به جوارت و پیوستن به مقام قرب حضرتت و سببی به سوی بهشتت، قرار ده؛ همانا تو دارندهٔ احسان عظیمی و تو بخشندهٔ کریمی.

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer